

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

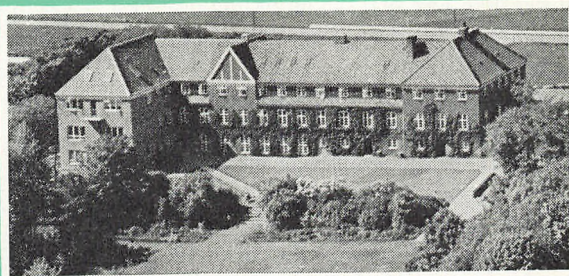
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Bed
og arbejde!

Fra Nr. Nissum Højskole

9 Septbr. 1963 · 55. årgang

Frø - ikke frugter

Når et barn bliver døbt til at tilhøre Jesus Kristus og derefter vokser op i kristen tro og personlig tilegnelse af dåbens nåde og opgave, vil et sådant menneske få vilje til at leve efter Guds bud og vilje.

Men hvordan kan det så være, at det går, som det går?

Man beder måske om kraft og vilje til kun det gode, man siger - og synes at mene det - „O, havde jeg dog Kristi sind!“ Men alligevel ...!

Har Gud da ikke magt til at føre os på retfærds vej? Kan vi falde i synder, vi beder vor Herre fri os fra? Eller er jeg slet ikke taget til nåde af ham? Sådanne spørgsmål har ængstet mange og undertiden bragt nogen til at opgive både tro og lydighed.

Når et syndigt menneske kommer til Kristus, bekender sin synd og beder om nåde og barmhert, så lyder ordene i Kristi kirke: „Så tilsiger jeg dig alle dine synders forladelse i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn!“ Disse ord gælder uden afkortning eller forbehold for hver den, der tror dem. Det er ikke noget, man efterhånden skal nå til. Jesus frelser syndere. Han giver os sin egen retfærdighed og udsletter vort skyldbrev. Men han siger også: „gå bort og synd ikke mere.“

Så går Guds barn til dagens gerning og

tænker - beder måske derom - at det gamle sind og synder er forbi. - Og det er de ikke.

Hvorfor? Fordi Gud sår frø og ikke frugter.

Når frøet sås i jorden, er frugten skjult til stede i det. Til de mindste enkeltheder er frugtens art, udseende og værdi bestemt ved

VORE STÆVNER

NYKØBING MORS

Søndag d. 13. okt. kl. 14,30 på KFUM og K.

SKJERN

Søndag d. 20. okt. kl. 20,00 på KFUM og K.

Vi kan ikke i dag se, hvor mange der kommer fra skolen til disse stævner, men vi kommer så mange som muligt.

Begge steder bliver der velkomst, kaffebord, tale, lysbilleder fra turen til Harzen og afslutning.

Vi håber så meget, at I kære tidligere elever vil slutte godt op om stævnerne begge steder, og at I så vidt muligt ikke kommer alene. Skal vi få gode stævner, så må vi huske både bøn og arbejde.

En karl og 3 unge piger

søges til 1. november.

NR. NISSUM HØJSKOLE

frøet eller sædekornet, men frugten ses endnu slet ikke. Der skal ske udvikling og vækst først. Ofte skal der gå en vinter, før sommeren giver frugt.

Således også med Guds sædekorn i menneskehjerner. Frugten er skjult til stede i sæden, og hvor hjertemulden lukker sig om sæden, kommer frugten om ikke før, så når vinteren er omme.

Du må godt fortvivle over dig selv, over din fremgang, din helliggørelse, dit sind, dine frugter. Men du må aldrig fortvivle over Jesus. Aldrig tvivle på hans ord: „Den, som kommer til mig, vil jeg ingenlunde kaste ud.“ (Johs. 6, 37). Han er kommet for at søge og frelse det fortabte.

P. Roesgaard.

En god ven fyldte 60 år i september

Vor tidligere unge lærer og redaktør, vort mangeårige bestyrelsesmedlem, overlærer *A. C. Nielsen*, Vinderup, har holdt rund fødselsdag. Skolen og elevforeningen siger tak for trofast venskab og godt samarbejde gennem de mange år, vi ønsker hjertelig tillykke, og fra Holstebro Dagblad bringer vi denne fødselsdagssamtale.

— De er født på Fur?

— Ja, og det er jeg glad for. Jeg har skrevet to små bøger og utallige artikler om min fødeø, men jeg sørger, når jeg besøger Fur. Den har mistet sit særpræg; det har molerindustri, turister og sommerhuse sørget for.

Ikke et bittert minde.

— Hvordan kom beslutningen om at tage lærergerningen op?

— Det bestemte min far og præsten, allerede da jeg var dreng, og efter et par år ved landbruget kom jeg på Haslev Højskole, hvor en ung lærer - senere forstander på Fårevjle Højskole - fik stor betydning for mig og gav mig interessen for det danske sprog, grammatikken og litteraturen. - Så fulgte fire lykkelige år på Nr. Nissum Seminarium, jeg har ikke et bittert minde derfra.

— Og efter eksamen?

— Ja, så opfordrede pastor J. Larsen, Middelfart, mig til stillingen som KFUM-sekretær, og jeg blev kredssekretær i Esbjerg i halvandet år. Jeg var dengang 23 år. Senere kom opfordringen fra Nr. Nissum Højskole, hvor jeg så havde en festtid på tre år blandt modne unge.

— Hertil er De stadig knyttet?

— Ja, jeg er i bestyrelsen og holder desuden et par foredrag hvert år for de unge.

— Ja, og Nissum-stævnerne i Vinderup.

— Det er en tradition, som egnen slutter op om.

— Men så tiden herefter i Vinderup med en travl virksomhed som skribent og foredragsholder?

— Ja, jeg har talt i alle kirker her omkring, i menighedshuse og i forsamlingshuse, Unge Hjem, aftenhøjskoler m. m.

— De har talt for fulde huse også i deres eget sogn?

— Ja, det har glædet mig, og det har glædet mig, at der kommer bud efter mig fra de unge.

— De har fulgt med tidens unge?

— Ja, læst og fulgt med, men i de dybere

spørgsmål kan man i dag sige det samme som for 30 år siden.

I et sidespring kommer vi ind på arbejdet i Sudanmissionen, som lige fra den første tid i Vinderup, da A. C. Nielsen valgtes til kredsformand, har haft hans store interesse. På væggene i stuen hænger spyd, pile og andre eksotiske minder om rige stunder med besøg af sorte og hvide i dette arbejde.

— De har organiseret talrige indsamlinger gennem årene på forskellig vis til Sudanmissionens arbejde?

— Ja, folk her er ganske enestående til at ofre. De har sindet, de føler trang til at være med.

Den levende fortælling.

— Men Deres lærergerning?

— Ja, svarer lærer A. C. Nielsen overbevisende, det er den vigtigste, og sin gerning lærer man gennem erfaring. Jeg kan glæde mig over min hverdag med et godt forhold til kolleger og kærlighed til børnene.

— Hvordan holder en lærer sig frisk?

— Han skal læse og blive ved med at læse, og først og fremmest om de fag, han underviser i, så han kan holde dem levende for børnene. Ikke bare „give for“ fra den ene dag til den anden, da bliver det meste tørt og trist. Man kan ikke give elever i 3. klasse kristendom og historie for efter en bog, som de knapt nok kan læse i. De skal have stoffet gennem levende fortællinger, og så kan bogen næsten undværes.

— Men nu de 60. - Føler De alderen trykke?

— Nej, svarer den ungdommelige fødselar med sit store smil, det tænker jeg slet ikke på, og så længe mennesker er raske, kan årene gå uden besvær.

— Og tilslut det vigtigste for Deres hverdag?

— Ja, det, der betyder mest for mig, er mit dejlige hjem. Det har været en uvurderlig rigdom for mig. Min kone har støttet mig i mit arbejde og fulgt mig overalt på spadsereture og til møder.

- m.

★ HJEMME FRA SKOLEN

En dejlig sommer går på hæld. Søndag d. 8. var vi i Viborg til stævnet. Vi kørte over Kongenshus og Dollerup Bakker, gik rundt ved Niels Bugges kro og beså Borgvold og domkirken, inden vi samledes med ca. 100 gamle elever til en god eftermiddag. - Tirsdag eftermiddag var vi på besøg i Struer, hvor vi udover de sædvanlige besøg også kiggede ind på det nye og moderne trykkeri, hvor vort blad bliver fremstillet. Alt var nyt og pænt, og vi kunne se, idet vi mindedes det gamle trykkeri, at der var rationaliseret. Først kontoret, så sætteriet og derefter trykkeriet og bogbinderiet.

Efterskolen underholdt os alle onsdag d. 4., og højskolen underholdt i aften (d. 12.), hvor vi havde besøg af de flinke folk på Vinderup-egnen, der viste os så megen gæstfrihed i maj.

Ja, vi har det skønt, og trods alt det meget har vi også vore stille stunder. Vi beder om den stilhed, hvori det største kan ske, og det er stort, at vi tør tro, at mange elevhjem og mange tidligere elever beder sammen med os.

Til vinteren ser det pænt ud med elevtilgangen i forhold til dato. Dog må vi håbe, at forespørgsler og indmeldelser må blive ved med at komme, men det sørger I jo nok for . . .

I tiden har vi 6 piger, hvoraf de 5 er fra sommeren 1962, og vi regner med, at de 2 bliver her til vinteren. En har vi fået udefra. Men så mangler vi 3. Måske får vi nogle af eleverne til at blive. De har endnu ikke bestemt sig, og der er da også længe til november.

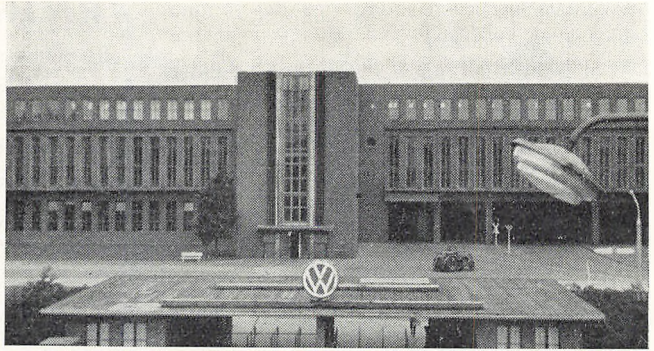
En ting ved jeg. Torben (62-63) skal på skole igen, så vi får brug for en karl til vinter. Hvem melder sig?

Landbrugslærer Østerby, Tommerup, er ansat her fra 1. november til at undervise i landbrug, gymnastik og sang. Med ønsket om et godt samarbejde til gavn og glæde for os alle byder vi familien Østerby velkommen i vort lag.

Turen til Harzen

(Fortsat)

*Folkevognsfabrikkerne
i Wolfsburg*

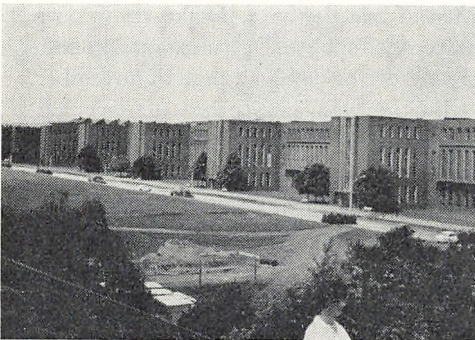
Fra Goslar kørte vi en dejlig tur op i bjergene, hvorfra der var en pragtfuld udsigt ned over bjergkråningerne og dalene. Ved 12-tiden vankede der middag på Iberger Kaffehaus, som lå meget højt oppe.

I nærheden lå Iberg drypstenshule, som vi også var en tur igennem.

Drypstenene havde mange mærkelige former, men man skulle nu have en meget levende fantasi for at få det til at ligne noget som helst. Det tager 100 år for en drypsten at vokse en centimeter, så de fleste af denne hules „indvånere“ må være flere hundrede, ja, enkelte endog flere tusinde år gamle.

I hulerne voksede, foran projektørerne, bregner og græs, som ikke fik anden lys og varme end den, de stjal fra de stærke lamper. Det var mærkeligt at se planter, der groede så langt under jorden.

Godt snavsede og fugtige nåede vi atter

Folkevognsfabrikkerne har en længde af 1,5 km

jordens overflade og kom ned til busserne, som nu førte os til Okerflodens udspring et sted oppe på det bjerg, vi det meste af dagen havde kørt rundt på. Vi kørte så langs bækken, der stadig blev bredere, indtil den 1-3 m bred løb ud i den kunstig opdæmmede Oker sø.

Dæmningen ved enden af søen er 80 m høj, 16 m bred forneden og 8 m foroven. 45 m af dæmningen er nu under vand, men inden dæmningen blev bygget, var der i dalen, hvor søen nu er, en lille landsby - ja, den er der endnu, men er ubeboelig på grund af den store fugtighed.

Søen leverer vand til oplandet og flere byer, nogle langt borte (således vistnok til Hannover).

På vej fra Oker til Bad-Harzburg kom vi forbi det smukke Oker-vandfald, som er ca. 68 m højt.

Den næste oplevelse var en tur i svævebanen ved kurbyen Bad-Harzburg; det var ærlig talt lidt af en mærkelig fornemmelse at svæve op ad bjerget lige over trætoppene, hvoraf nogle tog sig den frihed at kradse „os“ lidt under bunden.

Fra toppen af bjerget var der en vidunderlig udsigt ud over bjergene - og ud over de omkringliggende byer og dale - der var også en særdeles fin udsigt til Brocken.

Efter nedturen gik turen igen om ad Torfhaus, hvor vi spiste aftensmad og derefter gik ud ad landevejen et par timer for udsigtens, luftens og motionens skyld - det gjorde

vel også sit til, at der var *meget* roligt på sovesalene den aften.

Næsten udhvilede vågnede vi den næste morgen, pakkede og gik ned til morgenmad, slugte et par søsygetabletter, gik i busserne og vinkede farvel til Torfhaus, som vi jo nok ikke med det første har chancer for at se igen. Kl. 8,40 passerede højden 600 m, og nu gik det hurtigt ned ad de sjove, ligesom i etager, liggende veje. På vejen til Bad-Harzburg kørte vi forbi et meget smukt lille vandfald, som godt nok vist kun de færreste lagde mærke til, men det blev det jo ikke mindre smukt af. Kl. 9,10 forsvandt bjergene i en tæt dis, så nu kunne vi med rette sige: „Farvel, dejlige Harz bjerge“ - skønt vi glædede os nu til at se vort eget dejlige, lille land igen.

Kl. 9,25 kørte vi gennem byen Salzgitter-Bad, hvor der i nærheden lå flere store jernværker. Ved vejen stod der masser af akacie-træer.

Inden længe dukkede byen Braunschweig op forude. I Braunschweig ligger Vogtländer-fabrikkerne, som fremstiller fotografiapparater og kikkerter.

Braunschweig blev passeret uden standsninger af nogen art, og inden længe var vi i Wolfsburg, hvor vi var ude for at kigge lidt på folkevognsfabrikken, hvor de - desværre for os - for tiden havde ferie.

Derved gik vi glip af at se en folkevogn blive til, men det var dog imponerende at se den 1½ km lange fabriksbygning. Der bliver hver dag på 16 timer produceret 400 folkevogne.

Wolfsburg er en meget moderne by, kun ca. 25 år gammel, så alle husene er byggede i nye stilarter. I Wolfsburg havde vi fri 1½ time, så de omkringliggende butikker fik en del ekstra handel; de fleste af os skulle jo have et par småting med hjem til familien - og da helst også lidt til os selv - som minde om turen.

Herfra kørte vi igen over Lüneburger Heide, hvor der findes masser af olie. På en

bestemt strækning var det næsten umuligt at køre en kilometer uden at kunne se en eller flere oliepumper. Vejen gik i umiddelbar nærhed af et stort olieraffineri, der ærlig talt ikke duftede særlig behageligt.

I Lüneburg havde vi et lille frikvarter, som vi udnyttede ved at gå rundt i gaderne og kigge lidt på husene, butikkerne, kirkerne og meget mere. Her var dog ikke tid at dvæle længe, og næsten før vi vidste af det, gik det igen ud ad landevejen, denne gang igen med retning mod Hamborg - inden længe var vi igen i storbyen, hvor vor første station var et vandrehjem i nærheden af lufthavnen; der fik vi ordnet vore sager og lidt middagsmad i en fart, hvorefter vi skulle på aftentur i Hamborg.

Der var vi bl. a. en tur omme gennem Reeperbahn - St. Pauli kvarteret med alle dets tomme lysreklamer, som hver aften lokker hundreder af mennesker ud i indholdsløse forlystelser. - Uforståeligt, at mennesker kan jage sådan efter tomme nydelser, at de så fuldstændig glemmer al hensyntagen til hverandres naturlige liv og lykke. Når man uvilkårligt kommer til at tænke på, hvad disse unge kvinder, som „lever“ deres liv her, bevidst eller ubevidst må gennemgå følelsesmæssigt set, kan man komme

Iberger

til at tænke på, hvor lidt hensyn vi mennesker egentlig tager til hinanden.

Disse piger burde have haft de samme muligheder og rettigheder som vi andre, der tager imod alle goder næsten som en selvfølge.

Det må være vor opgave at gøre noget for også at gøre andre lykkelige; vi, som selv har så meget godt at takke for.

Da vi havde kørt rundt tilstrækkelig længe, dels for at se byen og dels for at lede efter vore kammerater, der pludselig var blevet borte for os, kørte vi, efter at have genfundet hverandre, til blomsterparken „Planten un Blomen“.

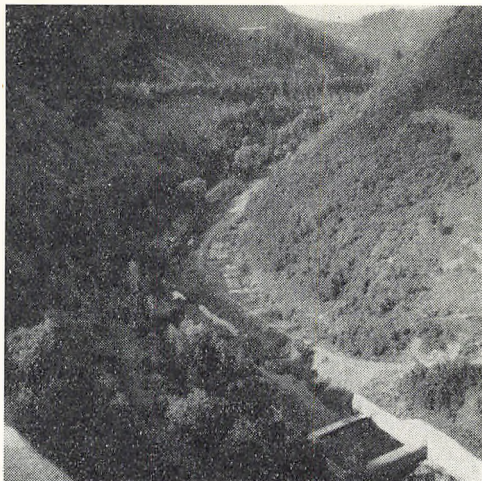
Der fik vi en dejlig aften. Først gik vi en tur rundt i parken, og da klokken var 10, så vi det for os meget omtalte vandorgel, dvs. et springvand, belyst af kulørte lamper fra nedden, så vandet „fik farve“ (hvor vandsøjlerne steg og sank i takt til musik). Det var nok smukt, men efter min mening virkede det kunstigt og unaturligt, hvad det jo også var. Derimod oversteg blomsterne næsten alle forventninger; de var vidunderlig skønne, både i form, farve og duft.

Det varede ikke mange minutter, før der den aften var ro på vandrehjemmet, det hed forresten „Lindenhof“.

Søndag morgen startede vi herfra kl. 9, og vor første oplevelse var en spadseretur i Elbtunnelen, der går 20 m under vandets overflade. Tunnelen er 450 m lang, og det sjove var, at selv om vi talte dæmpet med hinanden, lød det, som om man råbte ret højt.

Efter dette var vi til gudstjeneste i den danske sømandskirke i Hamborg, det var dejligt og festligt at komme til en dansk gudstjeneste midt i den tyske storby.

Vi spiste middag på „Lindenhof“, og kl. 14,40 var vi i Itzehoe, 15,50 sejlede vi over Kielerkanalen. Vi gjorde lige et lille ophold i Frederiksstad for at bruge de sidste pfennig og kørte så videre mod Husum, som vi strøg igennem ved 18-tiden.

Fra Harzen

Nu var vi for alvor på vej mod vort kære, lille hjemland og skyndte os derfor mod grænsen, som vi, under stor fornøjelighed og en del sjov med de danske toldere, passerede kl. 20,15.

Vi holdt en lille „benzinpause“ i Tønder hos vor rejseleder hr. Lauritsen, men fortsatte ellers til Ribe, hvor vi helst skulle nå at høre - og se - vægteren.

Vi kom til Ribe kl. 21,45, og kl. 22,00 fulgte vi vægteren gennem Ribes hyggelige, gamle gader.

Det var ligefrem vidunderligt at høre folk tale dansk rundt om på gaderne igen, og der var en dejlig stemning over det hele, særlig når vægteren sang de kønne, gamle vægtervers:

Om du vil tiden vide,
husbonde, pige, dreng,
da er det på de tide,
man føjer sig til seng.
Befal dig Herren fri.
Vær klog og snild,
vogt lys og ild,
vor klokk' er slagen ti.

Vi prøvede efter bedste evne at tage efter linje 3 og 4, og satte kursen direkte mod Nr. Nissum, og vi nåede da også hjem til kl. 1.

Vi fik en hjertelig velkomst af forstan-
deren, og det sidste afsnit af turen var
mindst lige så vellykket som det øvrige; det
var nemlig en god, lang søvn til kl. 9 næste
dag.

B. B., elev 1963.

INDBYDELSE TIL

Bibelkursus

PÅ NR. NISSUM HØJSKOLE

den 7.—9. oktober 1963.

Alle er velkomne!

Mandag den 7. oktober:

- 14,30-15,00 Velkomst. Kaffe.
15,00-16,00 Pastor C. Bartholdy:
Er vi farisæere? (I).
Historisk redegørelse.
16,30-17,30 Pastor P. Hjort Lange:
Israels salmebog.
18,15 Aftensmad.
19,20-19,50 Sangkursus ved overlærer Sv. Gade.
20,00-21,00 Pastor C. Bartholdy:
Er vi farisæere? (II).
Math. 6, 1-18.
21,15 Kaffe. Ordet frit.

Tirsdag den 8. oktober:

- 8,30 Morgenmad og morgensang.
9,30-10,30 Pastor P. I. Jensen, Skive:
Kong Saul.
11,00-12,00 Pastor P. I. Jensen: Kong David.
12,00-14,30 Middag og stilhed.
14,30-15,00 Kaffe.
15,00-16,00 Generalsekretær E. Christiansen:
Bibel og trosbekendelse (I).
16,30-17,30 Generalsekretær E. Christiansen:
Bibel og trosbekendelse (II).
17,30-18,00 Spørgsmålsbesvarelse.
18,15 Aftensmad.
19,20-19,50 Sangkursus ved overlærer Sv. Gade.
20,00-21,00 Pastor C. Bartholdy:
Er vi farisæere? (III).
Math. 2, 3.
21,15 Kaffe. Ordet frit.

Onsdag den 9. oktober:

- 8,30 Morgenmad og morgensang.
9,30-10,30 Rejsepræst Johs. Pedersen:
Af evangeliets forhistorie (I):
Johannes Døbers liv og gerning.
11,00-12,00 Indremissionær Janus Rasmussen:
Vi taber ikke modet. 2. Kor. 4.
12,00-14,30 Middag og stilhed.

- 14,30-15,00 Kaffe.
15,00-16,00 Indremissionær Janus Rasmussen:
Disciplenes afmagt - Guds almagt.
Markus 9, 14-29.
16,30-17,30 Rejsepræst Johs. Pedersen:
Af evangeliets forhistorie (II).
Johannes Døbers budskab og
sjælesorg.
17,30-18,00 Spørgsmålsbesvarelse.
18,15 Aftensmad.
19,20-19,50 Sangkursus ved overlærer Sv. Gade.
20,00-21,00 Pastor A. Buus:
Troens vished (Rom. 8).
21,15 Kaffe. Ordet frit.

OPLYSNINGER

Indmeldelse modtages skriftligt eller telefonisk
på Nr. Nissum Højskole pr. Lemvig (telefon
Nr. Nissum 4).

Kursusafgift: 5 kr., kost og logi: 35 kr., som
betales ved ankomsten.

Sengetøj og toiletsager medbringes og kan
sendes til ovennævnte adresse.

Kursuset står også åbent for deltagere til en
enkelt dag eller aften for henholdsvis 2 og 1 kr.
Spisebilletter til middag eller aften à 4 kr., kaffe
2 kr.

Husk bibel, salmebog og „Hjemlandstoner“,
notesbog og blyant.

Meld Dem ind i god tid!

Velkommen til bibelkursus i Nr. Nissum:

Udvalget for Indre Missions bibelkursus:

C. Bartholdy. Kr. Friis. H. Christiansen.
P. I. Jensen. Janus Rasmussen.
Johs. Pedersen.

Vi opfordrer indtrængende enhver til
at deltage i dette kursus:

F. Kr. Olsen Sigh. Georg Møller.
Elias Sørensen. Otto Pedersen.
A. Buus (kursusleder).

✧ Højskolepost

HILSEN FRA BJERRINGBRO

Fra en lille sammenkomst her i Bjerringbro vil
vi gerne sende alle venner og bekendte en hjer-
telig hilsen og især dem, vi var på skole sam-
men med.

Jytte (54) og Kristian Pedersen (49-50).
Magda Pedersen (54). Anny Sørensen (54).
Lis (52). Kristian Lund (52-53).
Hans Madsen (52-53).
Katrine (53). Erik Rasmussen.
Johanne (54). Gunnar Madsen (52-53).

DEN NYE BYGGESAG

Overskud fra møde i Sjørsløv	35,25
E. B.	100,00
Vandremappen 1947 (Lissy Andersen)	50,00
Anton Pedersen (28-29)	100,00
Peder Pedersen (54-55)	40,00
Erna (59) og Anders Poulsen (54-55)	20,00
Ingrid og Ernst Hyldgaard, Løgstør	100,00
Stævnet i Viborg	100,45
Ester Andersen, f. Iversen (47)	30,00
Frederikke Andersen (47)	100,00
Grethe Dalgaard Christensen (39)	10,00
Anonym 1931	100,00
Kirsten Østergaard Nielsen (1915)	100,00

For ialt 885,70 kr. meddeles med tak kvittering. Tidligere indkom 27.574,10 kr. Ialt 28.459,80 kr. Kun tre har bedt om en kvittering til skattevæsenet, men der bliver nok flere; vi har jo tiden for os til udgangen af 1963. Når jeg om trent ved, hvor mange blanketter jeg skal bruge, skal jeg nok få dem trykt og sendt til givnerne, og det skal nok blive, inden selvangivelsen skal udfyldes.

VORE MØDER

- 1. okt. Lejrskov. Ths. M.
- 10. okt. Vesthimmerland, højskoleaften. A. Kr.
- 12. okt. Alling-Tulstrup. Ths. M.
- 15. okt. Bjerring. Ths. M.
- 16. okt. Trolldhede, højskoleaften. A. Kr.
- 17. okt. Frederiks, højskoleaften. A. Kr.
- 21. okt. Hørdum. A. Kr.

TIL LYKKE

Lørdag d. 28. september vies i Valsgård kirke frk. Bodil Mikkelsen (60) og hr. gartner Erling Hansen, Brabrand. Adresse på bryllupsdagen: Murermester Mikkelsen, Valsgård pr. Hobro.

INDRE MISSIONS HØJSKOLEKREDS I AARHUS

Forstander Møller, Tommerup, taler tirsdag den 8. oktober kl. 20 i missionshuset „Carmel“. Derefter kaffe og frit samvær.

Alle er altid velkommen. *Udvalget.*

INDRE MISSIONS HØJSKOLEKREDS FOR FYN

indbyder til højskoleaften fredag den 11. okt. kl. 20 i missionshuset „Tabor“, Reventlowsvej 3, Odense. Denne gang under medvirken af højskolefolk fra Haslev.

Der bliver tale, kaffebord, frit samvær, underholdning m. m. Alle, også ikke tidligere elever, er velkommen. *Udvalget.*

AFTENHØJSKOLEN I BETHESDA

Billedsalen, Rømersgade 17, København K.

Højskoleaftenerne begynder onsdag den 16. oktober. Skriv efter udførligt program. Adressen står ovenfor. Her kan man finde både oplysning og opbyggelse og sikkert også gode kammerater. Slut op om aftenhøjskolen.

KFUM og KFUK

storbyarbejdet i København.

Højskolefestaftenen bliver mandag den 11. november kl. 20. Notér dagen, program kommer senere.

Adresseforandringer

Sommerskolen:

- 1962 Frk. Ruth Solveig Nielsen, Demstrup, Sjørsløv — samme, Hvilehjemmet, Klejtrup, Hobro.
- 1962 Fru Asta Bjervig Pedersen, Mammen, Bjerringbro — samme, Vesterbrogade 31, Viborg.
- 1962 Frk. Birgit Kreilgaard, Ålykkeg. 2, Odense — samme, Box 110, Odense.
- 1961 Frk. Elisabeth Hansen, kolonien Filadelfia, Dianalund — samme, Kattehavevej 1, Birkerød.
- 1961 Frk. Ruth Kirsten Thomsen, Brandbjerggård, Vrønding, Flemming st. — samme, Virum mark, Kjellerup.
- 1960 Frk. Mette Thise, Førsløv, Haslev — samme, Dalby, Haslev.
- 1959 Frk. Esther Bak, Hessellund, Hesselbjerg, Ikast. — Fru Esther Lund, Granly, Gullestrup, Herning.
- 1959 Frk. Birgit Thode Nielsen, Sdr. Allé 18, Grenå — samme, Nørregade 86, Herning.
- 1959 Frk. Dora Larsen, Børnehjemmet Furgårde, Svejstrup, Ry — samme, Hundborgvej 86, Thisted.
- 1958 Fru Sonja Martinsen, Hestbæk skole, Bur — samme, Nørregade 31, Oksbøl.
- 1958 Frk. Anna Volsgaard, Børnehjemmet, Østervang 10, Holstebro — samme, Hindholm højskole, Fuglebjerg Sj.
- 1957 Frk. Karen Margrethe Jakobsen, Nørsøller, Vejrum. — Fru Karen Margrethe Krunderup, Hedevænget 9, 1. sal, Roskilde.

Udgivet af

Nr. Nissum højskoles elev- og venneforening
Redigeret af forstander A. Kristensen

M. CHRISTENSENS BODTRYKKERI - STRUER 13509